

Mál nr. 19/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.****Atvinnurekandi: X****Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið dags. 19. janúar 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 3. febrúar 2023, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 14. febrúar 2023 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 4. október 2021, er hann starfaði hjá X, hafi M slasað sig á hendi er hann var að þrifa svokallaðan innmatara, með því að ryksuga úr honum. Þegar M hafi ryksugað gegnum op í vélinni hafi snigill gripið í ryksugubarkann sem M hélt á í vinstri hendi, með þeim afleiðingum að höndin festist og M hlaut líkamstjón. M gerir athugasemdir við það að leiðbeiningar til hans, sem var í fyrsta skipti að þrifa vélina, hafi verið ófullnægjandi. Þannig hafi samstarfsmaður hans aðeins lýst því í örfáum orðum hvernig þrif skyldu fara fram, og þá hafi M ekki verið látinn vita af neyðarstöðvunarhnappi vélarinnar. Þá hafi snigillinn falið í sér hættu fyrir starfsfólk. Hafi X borið að tryggja öryggi starfsfólks, veita leiðbeiningar og tryggja að viðeigandi öryggisbúnaður væri til staðar. Með vísan til laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglugerða settra með stoð í þeim telur M því að bótskylda úr ábyrgðartryggingu X sé til staðar.

Lögregla var kölluð á vettvang og er skýrsla hennar um atvikið fyrirbyggjandi. Þá liggur skoðunarskýrsla Vinnueftirlitsins, dags. 6. október 2021, fyrir. Þar kemur fram að tveimur athugasemdum var beint til X í kjölfar slyssins. Annars vegar að endurskoða skuli áhættumat og verklagsreglur fyrir umræddan verkþátt og hins vegar voru gefin út fyrimæli um að tryggja skyldi að ekki væri hægt að komast í snertingu við snigilinn þegar hann væri í gangi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji ekki sýnt fram á að slys M verði rakið til sakar X eða annarra atvika eða aðstæðna sem X beri bótaábyrgð á. Umræddur innmatari sé stór kassi sem efni sé híft ofan í með lyftara en í botni kassans sé lítill hægfara snigill sem skili efninu áfram á færiband. Við enda snigilsins sé lok sem hægt er að taka af og þar hafi M verið að ryksuga efnisleifar sem safnast hefðu saman við vinnsluna. Miðað við aðstæður við þennan litla snigil sé erfitt að átta sig á því hvernig lýsing M standist, enda sé ryksugubarkinn það breiður að hönd M ætti ekki að hafa getað klemmst með þeim hætti sem hann lýsi. Þá sé vandséð hvernig svo hægfara snigill gæti hafa hrifsað til sín barkann og vinstri hönd M. Því er þá sérstaklega mótmælt að umrædd vél hafi verið vanbúin eða hlíf vantað, enda hafi Vinnueftirlitið aldrei gert athugasemdir þar að lútandi við reglubundið eftirlit. Nauðsynlegt sé hins vegar að lyfta hlífinni upp við þrif á vélinni og hafi M átt að vera aðstæður ljósar svo og það að ekki væri hætta á slysi ef rétt væri staðið að verki. Þá hafi M fengið fullnægjandi þjálfun og séu fyrir hendi gögn er staðfesti það. Um einfalt verk hafi verið að ræða og fyrir liggi að samstarfsmaður M hafi leiðbeint honum um framkvæmd þess umrætt sinn.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að engin gögn hafi verið lögð fram er sýni fram á þá þjálfun sem M eigi að hafa fengið. Í samskiptum X og V vísi X til þess að tungumálaörðugleikar séu til staðar en engin gögn um þjálfun liggi fyrir. M mótmælir þá þeirri afstöðu V að slysið geti ekki hafa atvikast á þann hátt sem M lýsi og ítrekar þess utan fyrri athugasemdir.

Álit.

Engin vitni voru að slysi M og er hann því einn til frásagnar um það hvernig það atvikaðist. Óumdeilt er þó að honum var falið að þrifa umræddan innmatara og fékk hann munnlegar leiðbeiningar frá samstarfsmanni um hvernig ætti að bera sig að við það. Þá er einnig óumdeilt að við skoðun Vinnueftirlitsins sem fram fór tveimur dögum síðar voru gerðar athugasemdir við það að hægt væri að komast með líkamshluta að sniglinum þegar hann væri í gangi og í því væri fólgin hætta fyrir starfsfólk. V hefur lagt fram myndbönd, annars vegar af sniglinum á snúningi og hins vegar af ryksugun snigilsins sem það telur styðja við þá afstöðu að slys M geti ekki hafa atvikast með þeim hætti sem hann lýsir. Það er afstaða nefndarinnar, og er þá jafnframt litið til fyrrgreindrar skoðunarskýrslu Vinnueftirlitsins,

að myndböndin hnekki ekki frásögn M. Verður því að miða við að slysið hafi orsakast með þeim hætti sem hann lýsir. Hvað þjálfun varðar verður þá jafnframt að líta til þess að einu leiðbeiningarnar sem M virðist hafa fengið um fullnægjandi þrif vélarinnar hafi verið munnleg tilmæli samstarfsmanns rétt fyrir slysið. M virðist hins vegar hafa verið einn í vinnslusalnum við verk sitt og því verður ekki séð að neinn hafi litið til með honum við framkvæmd þess, þó ekki sé sýnt fram á annað en hann hafi verið að framkvæma það í fyrsta sinn. Þrátt fyrir yfirlýsingu um að fyrir liggi gögn er sýni fram á fullnægjandi þjálfun hafa slík gögn ekki verið lögð fyrir nefndina. Jafnframt liggur fyrir að M tali litla sem enga íslensku og ensku og af yfirlýsingum X verður helst ráðið sem það hafi staðið samskiptum, þ.á.m. leiðbeiningagjöf og þjálfun, fyrir þrifum. Liggur því ekki fyrir að M hafi hlotið fullnægjandi þjálfun vegna umrædds verkþáttar.

Á grundvelli framangreinds og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni verður að telja nægilega sýnt fram á að slys M megi rekja til ófullnægjandi aðbúnaðar við umrædda vél svo og ófullnægjandi þjálfunar og ber X bótaábyrgð vegna þess tjón sem af varð.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 14. mars 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir